

DECEMBER 2008

Štvrtok 25. december 20.01

Adresát: chris@christophercheshire.com

Milý Chris,

šťastné a veselé Vianoce? Moje také nie sú. Švagrovci pricestovali včera v noci. Meryl a Tony pribicyklovali do Londýna z Milton Keynes na svojom novom tandemovom bicykli. Museli sa asi hodinu rozmrazovať v garáži pri kotle. Hlavne, že zachraňujú celú planétu bicyklovaním! Rosencrantz vyzdvihol babku Etelu z domova dôchodcov a, samozrejme, začala tým svojím starým známym: „Toto sú moje posledné Vianoce.“ A hneď sa pozvala aj na tie budúcoročné a aj na Veľkú noc a Deň matiek...

Daniel opäť pracoval neskoro do noci (divadelnú oponu zatiahli až o jedenástej v noci). Pre nasiaknutie vianočnou atmosférou sme s Rosencrantzom, Etelou a Meryl vyzdobili vianočný stromček v obývačke. Tony strávil niekoľko hodín ukladaním dreva a novín v kozube. Celé sa to rozhorelo za sekundu. Asi sa nudil. Keď sa zdobenie stromčeka zmenilo na krvilačné súťaženie, Tony sa vytratil. Nevedeli sme sa zhodnúť v tom, ako má stromček vyzerieť. Etela a Meryl chceli strieborné gule a ja som chcela tradičné viacfarebné

gule, pozlátky a škulavého Mikuláša s vlnenou bradou, ktorého mi urobil Rosencrantz z toaletného papiera, keď mal päť rokov. Ani jedna zo strán nechcela začať hádku ešte pred Štedrým večerom, preto padali kompromisy. Budú u nás celý týždeň. Ľutujem, že som nemala dosť guráže povedať im: „Chodte do riti, kravy!“ Nakoniec sme vyzdobili polovicu stromčeka striebornými guľami, druhú polovicu farebnými a dohodli sa, že budeme stromček otáčať každý deň na inú stranu. Rosencrantz sa múdro pripojil k Tonymu v záhrade, kde mu pomáhal naolejovať bicykel.

Štedrý deň sa začal sľubne. Bála som sa reakcií na moje kuchárske umenie, ale, našťastie, prekvapujúco ma zachránila HD televízia s uhlopriečkou 160 cm. Ak by sa mi nepodarilo úspešne odvieť pozornosť celej rodinky dobrými vianočnými filmami, ukameňovali by ma za to, že na Štedrý deň podávam mrazené potraviny.

Vďakabohu, že sme si extra priplatili za zvukový systém Dolby. Keď spievali koledníci v priamom prenose, dala som telku hlasnejšie, aby nikto nepočul cinkot mikrovlnky.

Etelinu pozornosť odviezol aj Rosencrantz, keď jej povedal, že za TV s Dolby sme zaplatili z preddavku za moju novú knihu Poľovačka na lady Dianu. Nechcela veriť, že mi niekto zaplatil za taký šrot. Nijako sa ma to nedotklo, aspoň nikto neprišiel na to, že neviem variť. :-)

Nasleduje zoznam darčiekov, ktoré mi priniesol Ježiško:

1. Marlboro Lights. Nevieam, či bolo smutnejšie, že mi môj syn kúpil 20 škatuliek cigariet na Vianoce, alebo to, že som ho o ne poprosila ja.

2. Sťahovacie nohavičky Spanx. Také, aké mala Bridget Jonesová. Sú skutočne mega, ale dokážu zázraky! Stiahnu brucho, zadok aj stehná. Veľmi som sa im potešila. Keď sú dobré pre Beyonce, sú dobré aj pre mňa. Potom Etela vysvetlila, odkiaľ zohnala vianočný darček pre mňa. Od kamarátky z domova dôchodcov, ktorej tlstá dcéra nedávno zomrela pri auto-nehode. „Už té bombardáky nepotrebuje,“ a ešte sa uškrnula.

3. Tri kusy čiernych pančušiek/sprej na komáre, prelepené spolu lepiacou páskou. „To máš na tie tvoje veľké kŕčové žily,“ pošepkala mi Meryl verejne. Dúfam, že myslela na pančušky.

4. iPhone. K nemu sa ešte vrátim.

5. Od Teba dévedečka – špeciálne balenie môjho obľúbeného seriálu Sex v meste. Ďakujem. Chválila som sa Rosencrantzovi, ako sa pridám k šialencom seriálu a budem konečne kúl. „Mami, Sex v meste sa už skončil,“ zagúľal očami, „my teraz fičíme na Dexterovi.“

6. Chanel No. 5 od Mariky. Stále sa mi s ňou nedarí spojiť. Chcela som jej zaželať šťastné a veselé. Ty si s ňou nehovoril? Asi majú pretrhnuté vedenie. Slovensko zasiahla hrozná snehová kalamita.

Meryl a Tony dali Rosencrantzovi knihu Nebezpečenstvá pre záhradkárov. Sú riadne leniví, tú knihu predávajú v každých potravinách a aj na benzínkach. Etela pozrela na knihu a povedala: „Dofrasa, má devätnásť! Musí sa starať o inú hadicu ako o tú na

polévanie!" Potom mu podala škatuľku Durex Vibrations. Meryl skoro odpadla.

„Je fešný hemosexuál!" vyhlásila Etela. „Môj darček ho ochráni viac ako tvoj, Meryl.“

Vieš, že sa trafila. :-) Tony očervenel ako cvikla a radšej šiel po ďalšie šampanské.

Ja som každému darovala moju podpísanú knihu Poľovačka na lady Dianu, keďže sú takí žgroľši a nikdy si ju nekúpia. M + T zahráli bravúrne divadielko, akože sa knihe tešili. Etela knihu šupla do kabelky. Nenamáhala sa ani prečítať venovanie. Viac sa tešila z knihy, ktorú jej kúpili M + T. Bestseller Výroba vína na balkóne. „Víte, že hentá má toho istého vydavateľa jako Coco?“ povedala Etela a prstom ukazovala na fotku autorky Reginy Battenbergovej.

„Hmmm, my milujeme Reginu Battenbergovú,“ povedala Meryl.

„Bola super v tej tolčkou minulý týždeň. Ako sa to volalo...?“ pýtal sa Tony, „nespomeniem si teraz.“

„Stretla si ju niekedy, Coco?“ opýtala sa Meryl vzrušene. Povedala som im, že som Reginu stretla v jednom kníhkupectve. Obidve sme tam podpisovali svoje knihy.

„Šóra lidí, čo steli jej podpis, sa musela táhnúť až ven z obchodu v porovnaní s tvojou,“ povedala Etela so zákernou iskrou v oku. Rosencrantz išiel pohotovo zobudiť svojho otca, aby predišiel prvej nadchádzajúcej vianočnej hádke. Žasla som nad tým, ako Danielovi stačí k veľkej rodinnej popularite to, že spí do pobedia a potom sa priplichtí dole schodmi v župane. „Mama, segra, Tony,“ povedal a podával im darčeky z vrecka svojho župana. Meryl a Etela pišťali, akoby

boli na koncerte Toma Jonesa. A to nemal ani umyté zuby.

Pobozkal ma a vytiahol krásne zabalenú škatuľku s veľkou bielou mašľou. Škatuľka bola v krásnom zelenom odtieni, hneď som si pomyslela, že je to Tiffany!!! Pred Vianocami sme sa párkrát stretli na Regent Street, kde sme obdivovali, ako nádherne je Londýn vyzdobený. Daniel nás zakaždým nasmeroval na Bond Street, kde ma nechal obdivovať výklad zlatníctva Tiffany a mudroval nad prekrásnym diamantovým náhrdelníkom. Vzrušene som strhla mašľu. Škatuľka sa otvorila a v nej bol uhniezdený... iPhone.

„Mobil?“ opýtala som sa s umelo nahodeným úsmevom.

„To nie je hocijaký mobil,“ povedal Daniel. „Môžeš z neho posilať e-maily aj počúvať hudbu. Pravda, synak?“ uškrnul sa a z druhého vrecka župana vytiahol navlas rovnakú škatuľku.

„Neverím,“ zakričal Rosencrantz. „Dofrasa, to je bomba!“

„Takéto slová sa tu používať nebudú,“ vyhlásil Tony a uhol Rosencrantzovi z cesty pri jeho víťaznom tanci obývačkou. Takmer zhodil vianočný stromček, ktorý bol na Štedrý deň otočený na polovicu so striebornými guľami.

„Obidvaja budete potrebovať dobré mobily, aby ste ma mohli pravidelne kontaktovať,“ uškrnul sa Daniel.

„Prečo ťa máme kontaktovať?“ opýtala som sa zmätene.

„Pred vami stojí hudobný producent nového muzikálu Whistle Up The Wind – Piskot do vetra. Včera

som podpísal zmluvu na turné po Severnej Amerike 2009.”

Rosencrantz prestal tancovať. Všetci na mňa hľadeli so zmrznutým úsmevom.

„Čo?“ neveriacky som sa opýtala.

„Piskot do vetra,“ odpovedal Daniel. „Je to nový muzikál.“

„Nemyslíš Whistle Down The Wind – Piskot vetrom?“ spýtal sa Rosencrantz.

„Nie. Piskot do vetra. Je to také neoficiálne pokračovanie. Nemá nič spoločné s Lloydom Webberom. Začíname skúšať o pár týždňov...“

Všetci pozerali na môj neveriaci výraz a na jeho vytešenú tvár.

„Je to moja vysnívaná práca,“ povedal netrpezlivo Daniel. „Príprava nového muzikálu... v Amerike... Dávajú mi osemdesiat tisíc libier!“

Keď spomenul sumu, všetci sa zrazu rozjasali. Etela prihoppkala k nemu, objala mu tvár dlaňami a povedala: „Ty si môj šikovný synak. Keby nebol dedo pod zemú, bol by na teba hrdý.“ Potom schmatla pohárik šampusu a pripila si na mŕtvych... a na veľa peňazí. Všetci si štrngli. Ja som odišla do kuchyne a Daniel šiel za mnou.

„Páči sa ti tvoj iPhone?“ opýtal sa ma.

„Prečo si mi nič nepovedal?“

„Ale, Coco, nezačínaj. Sú Vianoce.“

„Tebe pripadá správne, že si mi to oznámil len tak, akoby nič? A to pred celou rodinou?“

„Bola to vzrušujúca novinka!“ rozhadzoval rukami. Župan sa mu otvoril. Pod ním nemal nič.

„Dobré načasovanie má ten môj...!“ Zasmial sa, zdvihol obočie a vytešene sa pozeral na svojho vtáka.

„Dokelu, schovaj si ho!“ naštvála som sa ešte viac. „Takže ty si sa mi to bál povedať z očí do očí? Potreboval si mamu a Meryl ako ochranku?“

„Aj ja chcem mať úspešnú kariéru,“ zasyčal pri zaväzovaní župana. „Ty si celý rok písala knihu.“

„Prečo som sa to musela dozvedieť takýmto spôsobom?“

„Prehovárala by si ma, aby som to nezobral,“ začal zvyšovať hlas. „Myslíš, že chcem byť dirigentom v regionálnom divadle ďalších dvadsať rokov?“

„Je to veľa peňazí a si úžasný dirigent...“ Ani som nestihla dopovedať, keď kopol do dverí na špajze a začal chodiť po kuchyni ako chrliaci drak.

„Dobre, Daniel, niečo mi o tom predstavení povedz. Je scenár dobrý?“

Váhal s odpoveďou.

„Ty si ešte ani neprečítal scenár?“

„Dávajú mi osemdesiat tisíc libier! Nepotrebujem ho čítať,“ zahučal. „Rozhodnuté!“

„Naozaj? Nemal si za muzikál Mickey Metalista dostať náhodou päťdesiat tisíc libier?“

„A sme doma,“ zavrčal.

„Produkčná firma muzikálu Duch na prenájom zbankrotovala tiež a do dnešného dňa ti dlhujú niekoľko tisíc libier,“ začala som zvyšovať hlas. „A keď ďalší tvoj slávny muzikál Ladyboys neprežil, musela som si nájsť aj druhú robotu po večeroch, aby sme mohli vyplatiť pokuty za parkovné tvojej kapely!“

„Bola to tvoja chyba, Coco, nemala si im požičať svoje volvo!“ zahučal na mňa.

„Daniel, bola by som len rada, keby si pracoval na úspešnom muzikáli. Bohužiaľ, vždy podpisuješ prí-

šerné zmluvy a robíš strašné pracovné rozhodnutia, pri ktorých nikdy nemyslíš na rodinu!”

Vtom vošla do kuchyne Meryl. „Prepáčte, že vyrušujem, ale mama si sadla na ovládač a teraz sú všetky programy v španielčine.”

Daniel na mňa zazrel a odišiel s Meryl do obývačky. Čakala som, že sa vráti, aby sme mohli v diskusii pokračovať, ale po desiatich minútach som ho našla sedieť na gauči pri Etele.

„Hej, Coco,” prihovorila sa mi Etela, „ohrej jedlo pre môjho šikovného synaka. O chvíľu bude vánočná reč kráľovnej.” Daniel na mňa ani nepozrel.

„Musím sa pohovárať s Danielom.” Tlak mi rapídne stúpал.

„Mój Danko bude kukat kráľovnú Betu,” dupla Etela.

Podišla som k vianočnému stromčeku, obrátila ho na stranu s farebnými guľami a zazrela na Daniela. „Vieš, kde je mikrovlnka.”

Schmatla som svoj vianočný darček (cigarety), odišla do záhrady a zapálila si na schodíku pri šope. Mali by nás varovať, že ak sa zosobášime príliš mladí, jestvuje vysoká šanca, že náš milovaný sa po čase zmení na kreténa.

Keď sa zotmelo a bola som dostatočne prefajčená, vrátila som sa dnu. Vianočný film sa práve skončil a Meryl sa tvárila, akože sa nič nestalo. Nútila nás hrať hru Plastíno, ktorú kúpila špeciálne na Štedrý deň. Je to riadna kravina. Dva tímy modelujú hlúposti z plastelíny a navzájom hádajú, čo kto vymodeloval.

Meryl nás rozdelila do tímov. V mojom tíme bol Tony a Rosencrantz proti Meryl, Etele a Danielovi.

Posilňovali sme sa Baileys a sherry. Bolo to veľmi tesné... Už som len potrebovala, aby môj tím uhádol, čo vymodelujem, a vyhrali by sme.

Meryl (šéfka hry) mi dala potiahuť z kariet. Vytiahla som si slovné spojenie „vták v hrsti“. Etela zbadala, ako prekvapene som sa zatvárila, a Danielovi zamrm-lala: „Toto posere, prehrá.“

Usmiala som sa na ňu, akože mám ťa na háku.

Meryl odštartovala stopky a Rosencrantz začal moje snaženie nakrúcať na svoj nový iPhone (vdaka jeho filmovaniu sme nachytali Etelu, ako podvádza-la pri svojom modelovaní). Cítila som veľkú zodpo-vednosť za celý tím. Začala som modelovať, čo mi napadlo prvé – veľkú ruku s maxiprstami, takže mi nezostalo veľa plastelíny. Ešte som vymodelova-la malého vtáka... Nie toho, čo vie lietať (ten mi ani nenapadol), ale chlapské prirodzenie. Chápeš? Vták v hrsti?!

Celá izba stíchla. Všetci hľadeli na plastelínový pe-nis. Potom na Daniela. A nakoniec na mňa.

„Toto je môj... moja, tvoja pomsta?“ zajachtal zmä-tený Daniel. „Zahanbiť ma?!“

„Nie! To nie je tvoj!“ snažila som sa zachrániť situá-ciu. „Chcem povedať...“

„Coco, to bolo sprosté, nemusela si,“ povedala Etela. (Ženská, ktorá si každé Vianoce vytiahne z úst zuby, strčí ich morke do zadku a hýbe nimi, akože sa s nami morka rozpráva.)

Meryl ohromene sledovala, ako začalo malé plas-telínové prirodzenie vädnúť pri teplote z kozuba. Pre-čo som ho vymodelovala s erekciou? Pred mojím synom?! Meryl naň šmarila moju knihu Poľovačka

na lady Dianu. Tony si rýchlo prekrížil nohy a Rosen-
crantz si ešte viac užíval nakrúcanie.

Ak to capne na YouTube, je mŕtvy!

Ja sa teraz schovávam v posteli s fľaškou Baileys.
Zvyšok domu sa presunul do hudobnej izby. Daniel sa
vybíja na klavíri a zvyšok klanu ho sprevádza spevom.
Až sem počujem pisklavý hlas Meryl: „Kde je Coco,
potrebujeme niekoho, aby spieval druhý hlas.“

Amen.

Ešte tu budú šesť dní.

Chýbaš mi.

Cmuk

Coco

Piatok 26. december 23.33

Adresát: chris@christophercheshire.com

Je mi veľmi ľúto, že aj Ty máš hlúpe Vianoce so svo-
jou rodinou. Prečo si ich vždy vešiame na krk? Áno,
viem, Tvoja rodina sa Ti stále vyhráža, že Ťa vydedí.
Chápem. Marika sa vždy rada vracia na Slovensko,
lebo je to jej domov. Ale aký dôvod na masochizmus
mám ja? So svokrovcami sme si nikdy nepadli do
oka a s Danielom máme zatiaľ najväčšiu krízu, akú
sme kedy mali... Vieš, čím to je, že sú tu naládovaní
každučičké Vianoce? Som pre nich iba lacný hotel.
Každý tu vyfasuje izbu a jedlo. Mala by som im za-
čať vystavovať účty. Za koľko Vaši prenajímajú vilu
v Španielsku?

Dnes ráno Meryl opekala slaninu na grile od Ježiš-
ka (kúpil jej ho Tony) a Etela pila tuk zo slaniny, ktorý

odtiekol na malý tanier. Vianočný stromček pretočili na striebornú stranu, hoci dnes mal byť na mojej farebnej strane. Samozrejme, že som ho pretočila späť, čím som vykopala vojnovú sekeru.

Daniel sa vyparil o desiatej na predstavenie, ktoré diriguje. Po klobáskovom obede sme skočili na metro a odviezli sa do Richmondu, kde bola jeho poobedňajšia šou. Musím uznať, že hudbu zložil krásnu, ale scenár Snehulienky bol veľmi netypický.

V tejto verzii býva poštár Pat spolu s Noddym vedľa siedmich trpaslíkov.

Po predstavení sme šli do zákulisia, kde nám Sofia (hrala Snehulienku) urobila šálku čaju. K Danielovi sa správala až príliš familiárne a vedela, že si dáva štyri cukry do čaju. Celé mi to akosi nesesedelo. Vyzerá ako ženská, ktorá nemá problém vyspať sa so siedmimi chlapmi naraz.

Trochu sme si všetci poklebetili. Ja som ignorovala Daniela a on ignoroval mňa. Rosencrantz sa ho vypytoval, či má hra homosexuálny podtext, keď poštár Pat žije s Noddym. Budúci rok bude mať na koncertatóriu predmet Homosexualita v divadle a vo filme. Profesor mu preto povedal, nech sa poobzerá, čo sa aktuálne deje v tomto smere na doskách a filmových plátnach.

Daniel nevedel, čo povedať. Etela ho zachránila: „Nebud' sprostý, Rosencrantz, šeci vedá, že poštár Pat je ženatý.“

Po ceste domov sa Meryl postťažovala, ako jej návšteva zákulisia pokazila okúzľujúci dojem z predstavenia. Povedala som jej, že až také okúzľujúce to nebolo, najmä keď postava zlej kráľovnej (hral ju chlap,

museli šetriť rozpočet) spievala It's Raining Man s neoholenými pazuchami a Noddy pritom tancoval vo vypasovaných legínach.

Ľady sa nepohli ani večer v posteli. V hlave sa mi dookola premietalo, ako vyzývavo miešala Snehulienka Danielovi cukor v káve. Rozhodla som sa, že vyrukujem na neho so ženskými zbraňami, a obliekla som si takú štetkovskú spodnú bielizeň. Kým som sa do nej navliekla, Daniel zaspal. Meryl ho nadopovala čajom na spanie.

Nemilovali sme sa od prvého decembra. Veľmi dobre si to pamätám, v ten deň som si otvorila prvé okienko na adventnom kalendári. Som dosť sklamaná. Cez Vianoce sme zvykli mávať najlepšie sex, vždy po hádkach.

Neviem spať, tak sa aspoň snažím zosynchronizovať môj iPhone s počítačom. Počujem, že synchronizácia ide oveľa lepšie Tonymu s Meryl. Zase bude ste-na za posteľou v ich spálni olúpaná. Už viem, prečo Tony nechcel čaj na spanie.

Sobota 27. december 9.44

Adresát: rosenkrantzpinchard@gmail.com

Milý Rosencrantz,

nie. Neprinesiem Ti slaninový sendvič do postele. Nie som Tvoja otrokyňa a neviem zapnúť gril.

P. S.: Ak ideš dole, mohol by si priniesť moje okuliare na čítanie? Sú na stolíku vedľa postele. Práve prišli noviny. Chcem skontrolovať, či je Poľovačka na lady Dianu v Top 10.